

Rezultat negocjacji akcesyjnych w obszarze rolnictwa

praca magisterska o polskim rolnictwie

Negocjacje akcesyjne są prowadzone pomiędzy krajem kandydującym do członkostwa w pewnej organizacji, takiej jak Unia Europejska, a obecnymi członkami tej organizacji. Proces ten jest niezwykle złożony i wymaga od kraju kandydującego spełnienia szeregu kryteriów w zakresie prawodawstwa, polityki i ekonomii. W związku z tym negocjacje akcesyjne obejmują wiele różnych obszarów, w tym rolnictwo.

Rolnictwo jest obszarem szczególnym, ponieważ dotyka kluczowych aspektów gospodarki każdego kraju, takich jak bezpieczeństwo żywnościowe, rozwój obszarów wiejskich i ochrona środowiska. Z tego powodu rolnictwo jest często jednym z najbardziej kontrowersyjnych obszarów negocjacji akcesyjnych.

Rezultat negocjacji akcesyjnych w obszarze rolnictwa zależy od wielu czynników. Na przykład, strona krajowa może dążyć do uzyskania jak najkorzystniejszych warunków dla swoich rolników, takich jak wysokie ceny gwarantowane dla produktów rolnych, czy dostęp do funduszy na rozwój obszarów wiejskich. Z drugiej strony, obecni członkowie organizacji mogą chcieć zapewnić, że kraj kandydujący dostosuje swoje prawodawstwo i praktyki rolnicze do ich standardów, a także że nie wprowadzi nieuczciwej konkurencji w sektorze rolnym.

Na przykład, w przypadku negocjacji akcesyjnych do Unii Europejskiej, wynik w obszarze rolnictwa zależy od tego, jak

dobrze kraj kandydujący może dostosować swoje prawodawstwo i praktyki rolnicze do wspólnej polityki rolnej (WPR). To obejmuje takie kwestie jak płatności bezpośrednie dla rolników, regulacje dotyczące jakości żywności i ochrony środowiska, a także dostęp do rynku.

Kraj kandydujący musi również przeprowadzić skomplikowane negocjacje dotyczące tzw. „kwot mlecznych”, które określają, ile mleka może wyprodukować i sprzedawać każdy kraj członkowski. Kwoty te są szczególnie ważne dla rolników, ponieważ mogą wpływać na ich dochody.

Rezultat negocjacji akcesyjnych w obszarze rolnictwa może mieć długotrwałe konsekwencje dla kraju kandydującego. Może wpłynąć na strukturę jego sektora rolnego, na poziom dochodów rolników i na rozwój obszarów wiejskich. Może również wpłynąć na jego relacje z innymi krajami i na jego pozycję na międzynarodowym rynku rolnym.

„O warunkach, na jakich następuje przyjęcie kraju do Unii Europejskiej w największym stopniu przesądza to, co jego rząd zdołał wynegocjować w obszarze **Rolnictwo**„^[1]. Ze względu na wielkość udziału rolnictwa w gospodarce polskiej, negocjacje w tym obszarze miały istotne znaczenie dla Polski. Jest to część, nad którą pracowano najdłużej.

Obszar negocjacyjny „Rolnictwo” reguluje kwestie włączenia polityki rynku towarów rolno-spożywczych w obszar europejskiego rynku oraz objęcie polskiego rolnictwa pełnym zakresem Wspólnej Polityki Rolnej. Rokowania pomiędzy Polską a Wspólnota rozpoczęły się 14 czerwca 2000 roku, a zakończyły się 13 grudnia 2002 roku na szczycie Rady Europejskiej w Kopenhadze.^[2]

Rezultat negocjacji akcesyjnych w obszarze rolnictwa jest skomplikowany i zależy od wielu czynników. Jest to wynik długotrwałego procesu, który wymaga od kraju kandydującego zarówno technicznego przygotowania, jak i zdolności

negocjacyjnych.

W wyniku negocjacji rolnych zostały określone okresy przejściowe, wielkość dopłat do produkcji rolnej, standardy jakości żywności, sposób ewidencji obrotu towarami rolno-spożywczymi, wysokość limitów produkcyjnych w różnych sektorach oraz inne zagadnienia związane z polityką rolną. Najistotniejszym osiągnięciem negocjacyjnym była akceptacja wprowadzenia dopłat bezpośrednich dla naszych rolników. Wynegocjowano wyższy odsetek płatności kosztem przesunięcia części środków strukturalnych na rozwój wsi oraz prawa do podwyższenia dopłat ze środków krajowych.

Podczas negocjacji strona polska przedstawiła kwestie limitów produkcyjnych, poszerzając argumentację, zwłaszcza do mleka, skrobi ziemniaczanej i suszu paszowego. Wiele uwagi poświęcono argumentacji umożliwiającej zwiększenie polonu referencyjnego.

Wynik negocjacji akcesyjnych z UE dotyczących rolnictwa jest dla polskich rolników korzystny. Ocenia się, że uzyskane przez Polskę warunki są satysfakcjonujące. Czas jednak pokaże, jak osiągnięte przez naszych negocjatorów warunki akcesji rolnictwa wpłyną na dalszy jego rozwój.

[1] E. Szot: Polskie rolnictwo w Unii Europejskiej, Fundacja Fundusz Współpracy, Warszawa 2003.

[2] Raport na temat rezultatów negocjacji o członkostwo Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, Ministerstwo Spraw Zagranicznych- Urząd Komitetu Integracji Europejskiej, Warszawa 2002.

Dla osób szukających pomocy w pisaniu prac z różnych dziedzin polecamy serwis [pisanie prac](#) z prawa, administracji, zarządzania, marketingu, pedagogiki i wielu innych dziedzin.